

(ii) probă transdisciplinară specifică profilului sau specializării.

(i) probă scrisă disciplinară specifică profilului;

(ii) probă transdisciplinară specifică domeniului de pregătire;

4. pentru filiera vocațională:

(i) probă practică sau scrisă, după caz, specifică profilului ori specializării;

(ii) probă transdisciplinară specifică profilului sau specializării”

De asemenea, conform dispozițiilor art. 135 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 1/2011 – Legea Educației Naționale: "Învățământul superior pentru minoritățile naționale se realizează:

a) în instituții de învățământ superior în cadrul cărora funcționează facultăți/linii/programe de studii cu predare în limba maternă”

EXISTENȚA UNUI TRATAMENT DIFERENȚIAT MANIFESTAT PRIN DEOSEBIRE, EXCLUDERE, RESTRICTIE SAU PREFERINȚĂ (EXISTENȚA UNOR PERSOANE SAU SITUAȚII AFLATE ÎN POZIȚII COMPARABILE)

Examinând sesizarea, documentele depuse la dosar precum și dispozițiile legale incidente, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a reținut faptul că toți elevii din țară, cei care studiază în școli cu predare în limbile minorităților naționale susțin, atât oral cât și în scris, la examenul național de bacalaureat, și o probă în limba maternă. Dreptul constituțional pe care îl au cetățenii aparținând minorităților naționale, acela de a învăța în limba maternă, le asigură celor care au promovat examenul de bacalaureat, accesul la învățământul superior, unde au posibilitatea de a studia în continuare în limba maternă.

Cu siguranță efortul este unul susținut în vederea parcurgerii unei materii mai ample, cu efecte și asupra modului de verificare și certificare a cunoștințelor acumulate. Practic pentru o muncă susținută și recunoscută ca atare, **absolvenții de bacalaureat care susțin bacalaureatul în altă limbă decât limba română vor obține și un certificat de atestare lingvistică**, certificat ce nu poate fi obținut în cadrul susținerii bacalaureatului în limba română. La rândul său, acest certificat de atestare lingvistică dă dreptul absolvenților de bacalaureat care l-au obținut la a continua forme de pregătire din cadrul învățământului superior fără a mai fi necesară verificarea cunoștințelor de limbă străină, la universități din afara țării precum și la continuarea studiilor în limba maternă la universități din România. Volumul de muncă depus în cadrul examenului de bacalaureat este cu siguranță mai mare existând două probe suplimentare însă susținerea și promovarea acestor

limbile minorităților naționale, toate disciplinele se studiază în limba maternă, cu excepția disciplinei Limba și literatura română.

Pe cale de consecință, coroborând aspectele mai sus-menționate cu faptele care fac obiectul petiției reclamantului Arus Zsolt Istvan precum și cu definiția discriminării, astfel cum este prevăzută de dispozițiile art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, în prezenta speță dedusă judecății, nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire, restricție, excludere, deosebire, preferință între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate diferit datorită unuia din criteriile prevăzute de lege și care au ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice, întrucât învățământul într-o altă limbă decât cea română reprezintă o opțiune și un drept al elevilor care aleg voluntar această formă de educație. În mod evident, o astfel de formă de educație reprezintă un efort suplimentar atât din partea statului cât și a celor care optează în acest mod, alegere ce trebuie asumată de ambele părți.

CONCLUZIE FINALĂ

În mod corect și legal, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a stabilit că, faptele cu care a fost sesizat de petentul Arus Zsolt Istvan nu constituie fapte de discriminare, așa cum dispun prevederile art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.